

pannud ning, Jummalat omma tiggeda ämma hinge eest palludes, sedda aega odata, mil Jummal isse sedda rasket koorma temma peält pididi ärraweretama. — 13 aastaid ta pididi sedda risti kandma, sest äm ei ärkand üles omma pattounnest, ei ostand silmad lahti teha, et olleks sanud omma süddame ja hinge wigga nähha ning Jummalat käest pühha Waimo abbi palluda, et olleks sanud selle kurja hinge waenlasse wasto woitelda ja temmast woimust sada. Jah, se waene hing ei sanud ommad pattud tunda, et temma kül sagedaste pühhas koias ja laual käis, ning seäl filmakirjaks ommad pattud tunnistas, kül Jssanda ihho ja temma pühha werd pattude-andeksandmisefeks wasto wöttis, agga unustas, et se, kes kölwatumal wisil sööb Jssanda ihho ja joob temma werd, isseenesele iggawest hukkatust sööb ja joob! — Ärra minne siis armas luggeja miljalgi kirriko ja weel wähheminne Jummalat armo laual muud kui et sa olled enesele ommad pattud ilma kawwalust tunnistand, et olled neid selle nouga kahhetsenud, Jummalat käest abbi ja joudo palluda, neid ka mahajätta; jah, pallu Jummalat Jesusse Kristusse nimmel, siis saad sa temma läbbi ommas nõddruses täit woimust, ja hoia ennast selle walle mõtte eest, et sa olleksid jo sellepärrast õige ja jummalafartlik mees, et sagedaste kirrikus ja laual käid, waid tunništa omma waggadust ja jummalafartust

ülles selge ja puhta armastusse läbbi liggimeste wasto, ja isseärraniste nende wasto, kellega sa elad ühhes maias, ning olled nendega ühhendud lihha ja werrega! — Ägga katsugo ka monne luggeja järrel, olgo äi ehk äm, olgo wäimees ehk minnia, kas ep olle ehk sesammasuggune tülli ja riid maias tühja kurja mõtte pärrast — kui se on nenda, siis ärra unusta teha, kui kirriko ehk laual lähhääd, mis praego so meletulletasin, ja hoia seks ka neid Jssanda sanno ommas süddames, mis wagga Joanes meile kulutab 1 ram. 4 peat. 7 s.: „mo armad, armastagem teine teist, sest armastus on Jummalast, ja iggaweks, kes armastab, se on Jummalast sündinud ja tunneb Jummalat!“ —

Kas sa hallastad ka waeste peäle?

Olgo kül, et mitto innimesed selge hallastusse ja armastusse pärrast waeste peäle armo heitwad ja neid aitwad, ilma selle peäle mõtlematta, mis pühha kirri meile ütleb: „kes waestele annab, se laenab Jehowale!“ siiski same sedda mittokorda nähha, et Jummal innimeste head tööd jo siin ellus õnnistamatta ei jätta, mis teie, armad luggejad ka praego kuulda sate. —

Benjam Kassel, ühhe rentniko poeg, kellel Saksmaal Elguti küllas üks tallokoht numa peäl olli, käis wagga sure holega kolis, nenda et temma südda wagga